

D-dur

D

Úr eystri og vestri brátt,

A

úr suðri og norðri við,

A

tey sessast so mong við Jesusar borð

D

og ognast um ævir frið.

D

Tey skoða hans yndisbrá

D G

og mettast við sælu tá,

G D

syngja fagran takkarsong

A D

til Jesus, Dýrdarkong.

D

Niðurlag: Av havinum koma tey,

A

úr kvølfullum gøtum við.

A

Av fjalli og hædd, úr dali og lægd

D

tey koma - eitt ótalt lið,

D

at klæðast í brúðarskreyt,

G

sín brúðgóm so vakran sjá,

D

hann, ið deyðans veldi breyt

A D

og vann tey foldum frá.

2. Har savnast eitt fjølment lið,
sum loyst er úr heimsins trongd.
Ei longur er synd, ei longur er neyð,
og sorgin er útistongd.
Hitt fyrra er horvið burt,
nú glitrar alt reint og dýrt.
Gleðisongur ljómar hátt,
har finst ei suff, ei nátt.

3. Hygg Himmalsins perlugrind,
hon víðopin stendur tær,
og tilgjørt tær pláss er dýrdini í,
ja, Jesus tær býður har.
Tey heimfarnu bíða glað
til fundin hin stóra dag,
hørpusláttur einglum frá
teim frelstu fagnar tá.

**Amanda Sandbergh (Svør.), 1873-1961.
(Jonh. Jacobsen og Flóvin Tyril týddu).*